

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.408/2021/10.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. október 27. napján tartott nyilvános ülés alapján 2021. november 3. napján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2021. február 10. napján kihirdetett 5.B.45/2018/65. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

vádlott1 I. rendű vádlott cselekményeit

2 rb. – egy esetben társtettesként elkövetett – hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés] minősíti.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 300 (háromszáz) napi tételre súlyosítja.

Az így kiszabott 600.000,- (hatszázezer) forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén a napi tételek számának megfelelő szabadságvesztésre átváltoztatni.

vádlott2 II. rendű vádlott korrupciós bűncselekményeit

társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a) pont, ac) alpont], és

hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulat] minősíti.

A II. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 350 (háromszázötven) napi tételre súlyosítja.

Az így kiszabott 700.000,- (hétszázezer) forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén a napi tételek számának megfelelő szabadságvesztésre átváltoztatni.

vádlott3 III. rendű vádlott cselekményeit

2 rb. hivatali vesztegetés büntettének [Btk. 293. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés 1. fordulat] minősíti.

Ezért őt a bíróság 1 (egy) év szabadságvesztésre is ítéli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén vádlott3 III. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

vádlott3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 200 (kétszáz) napi tételre enyhíti.

vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét egyezően 5.000,- (ötezer) forintban határozza meg.

vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben így kiszabott – személyenként – 1.000.000,- (egymillió) forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén a napi tételek számának megfelelő szabadságvesztésre átváltoztatni.

A vagyonelkobzással érintett márka neve sportcipő lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A bíróság a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj. bűnjeljegyzék száma/8. számon kezelt és nyilvántartott, tételszám1. tételszámú aktaszám1 NAV akta (jogi személy1) lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adó- és Vámigazgatóságának (cím1).

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott a velük szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – helyesen – *legkorábban* a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a hivatali vesztegetés büntettének jogszabályi alapja a Btk. 293. § (1) bekezdés 1. fordulata.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság

[2] vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 150 napi tétel, összesen 300.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év kormánytisztviselő foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

[3] vádlott2 II. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli – egy esetben társtettesként elkövetett – befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés] és 4 rendbeli hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § a) pont] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 250 napi tétel, összesen 500.000,- forint pénzbüntetésre és 10 év kormánytisztviselő foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

[4] vádlott3 III. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli befolyás vásárlása büntetében [Btk. 298. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 350 napi tétel, összesen 700.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

[5] vádlott4 IV. rendű vádlott bűnösségét hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért 200 napi tétel, összesen 500.000,- forint pénzbüntetésre ítélte, egyúttal rendelkezett a meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

[6] A Kecskeméti Törvényszéknél bűnjeljegyzék száma. számon kezelt és nyilvántartott 1-7. és 9-17. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette, a

tiszteletjegyekről, a piros kockás jegyzetfüzetről és az asztali naptárról megállapította, hogy azok az iratok részét képezik, míg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (továbbiakban: NAV) aktáit a NAV Bács-Kiskun Megyei Adó- és Vámigazgatóságának rendelte kiadni.

[7] vádlott1 I. rendű vádlottal szemben a lefoglalt egy pár piros-fekete színű márka neve sportcipőre vagyonelkobzást rendelt el.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

[9] A Központi Nyomozó Főügyészség 1.Nyom.652/2015. szám alatt mind a négy vádlott terhére súlyosításért, vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak esetében a törvényi minimumot meghaladó, de a középértéket el nem érő tartamú, végrehajtandó, börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés kiszabása, a felfüggesztő rendelkezés mellőzése, mellékbüntetésként közügyektől eltiltás kiszabása, a pénzbüntetés napi tételszámának és az egy napi tétel összegének súlyosítása, továbbá velük szemben végleges hatályú kormánytisztviselői foglalkozástól eltiltás kiszabása, vádlott3 III. és vádlott4 IV. rendű vádlottak esetében a középérték alatti tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön kiszabása, valamint a pénzbüntetés napi tételszámának és az egy napi tétel összegének súlyosítása végett.

[10] Az elsőfokú bíróság mellett működő ügyészség a fellebbezés részletes indokolásában a Kecskeméti Törvényszék ítéletének I. tényállási pontját az indokolás tekintetében a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlannak tartotta.

[11] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az indokolás [139] bekezdését emelje át a tényállásba. Részletesen kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállásának I. pontja és a hozzá fűzött indokolás megalapozatlan, e körben téves a vádlottak cselekményének minősítése is, mert az helyesen: vádlott1 I. rendű vádlott esetében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette, vádlott2 II. rendű vádlott esetében a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés ac) pontja szerint minősülő társtettesként hivatali helyzettel egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette, vádlott3 III. rendű vádlott esetében 2 rendbeli, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés 3. fordulója szerint minősülő hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette.

[12] Az ügyészség szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések mind a négy vádlott esetében súlytalanok, azok nem szolgálják a generális és a speciális prevenciót, ezért indokolt a már kifejtettek szerint azok súlyosítása.

[13] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.96/2021/6. számú átiratában és a fellebbezési nyilvános ülésen jelenlévő ügyész a perbeszédében a tényállás I. pontját illetően a bűncselekmény minősítésének megváltoztatására, továbbá a vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezést fenntartotta.

[14] Mellőzte az ügyészség írásban indokolt fellebbezésének második bekezdését, vagyis azt, hogy az elsőfokú ítélet „I. tényállási pontja az indokolás tekintetében a Be. 592. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján részben megalapozatlan”. Ehelyett az elsőfokú ítélet I. tényállási pontját érintő [a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerinti] részleges megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint kiküszöbölhetőnek tartotta. Ezért indítványozta az elsőfokú ítélet I. pont alatti tényállásának kiegészítését, illetve helyesbítését az általa részletezettekkel, valamint az ítélet személyi részéből és a tényállás VI. pontjának [76] bekezdéséből a hivatalos személy jogszabályi megjelölését. Ezt a törvényi rendelkezést ugyanis az ügydöntő határozat jogi indokolásában kell feltüntetni. Fenntartotta

az ügyészség azon indítványát, hogy a másodfokú bíróság a jogi indokolás [139] bekezdését emelje át a tényállásba, tekintse a tényállás részének.

[15] Lényegében a Központi Nyomozó Főügyészséggel azonos indokok alapján indítványozta vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. és vádlott3 III. rendű vádlottnak a tényállás I. pontjában részletezett cselekményének minősítését azzal, hogy valamennyi vádlott esetében a 61. BK véleményre figyelemmel indítványt tett a fordulat megjelölésére is.

[16] Az elsőfokú ítélettel szemben

[17] vádlott1 I. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

[18] vádlott2 II. rendű vádlott védője a 2 rendbeli befolyással üzérkedés vádja alóli felmentés,

[19] vádlott3 III. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

[20] vádlott4 IV. rendű vádlott védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[21] A védők fellebbezéseiket írásban részletesen indokolták, azt a fellebbezési nyilvános ülésen is fenntartották.

[22] vádlott1 I. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállása iratellenes és téves ténybeli következtetéseken alapul. Indítványozta az elsőfokú ítélet [22] – helyesen [21] – bekezdéséből az „és annak érdekében” kezdetű mondatrész, a [28] bekezdésből a „vádlott1 I. rendű vádlott” kezdetű mondat és a [39] bekezdés mellőzését. A védő álláspontja szerint a hatóság a titkos adatgyűjtésből csupán a védencét terhelő részeket szűrte ki, amelyek nem tükrözik a terheltek közötti kapcsolat teljes tartalmát és amelyek a vádlotti védekezéssel sem állnak összhangban. Ez utóbbiakat az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. E vallomásokból és az eljárás során becsatolt kockás füzetekből az állapítható meg, hogy vádlott1 I. rendű vádlott nem részesült fürdőjegyben. Emellett a rögzített és bizonyítékként felhasznált telefonbeszélgetések sem támasztják alá azt, hogy védencc bármelyik adóhatósági dolgozóval beszélt volna és bárkit befolyásolni igyekezett volna a vizsgálat eredményét illetően. Ezért a tényállás I. pontja esetében elsősorban bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte védencc felmentését. Ugyanezt indítványozta a tényállás II. pontjánál is. Arra hivatkozott, hogy a rögzített telefonbeszélgetések nem bizonyítják, hogy védencc ingyenesen fogadta el a márka neve sportcipőt. A telefonbeszélgetésekben nincs szó az adóhatósági eseményekről, illetve amennyiben azok felmerültek, az I. rendű vádlott rögtön elterelte arról a beszélgetést.

[23] Másodlagosan, az időmúlásra és arra tekintettel, hogy vádlott1 I. rendű vádlott három éve nem dolgozik a NAV-nál és a terhére rótt bűncselekmények kivételével soha nem került összeütközésbe a törvénnyel, valamint jelenleg egyéni vállalkozóként jóval szerényebb anyagi lehetőségekkel bír, a büntetés (pénzbüntetés) enyhítését kérte.

[24] Megjegyezte, hogy az ügyészség fellebbezését nem csak a súlyosításra, hanem a bűncselekmény eltérő minősítésére irányuló részében is alaptalannak tartja.

[25] vádlott2 II. rendű vádlott védője fenntartotta védencc részbeni felmentésére irányuló fellebbezését. Ezt a tényállás I. pontja (fürdőjegy) tekintetében arra alapította, hogy álláspontja szerint vádlott2 II. rendű vádlott cselekvősege és vádlott3 III. rendű vádlottól származó fürdőbelépő, mint ingyenes juttatás átvétele között nincs okozati összefüggés. Az eljárás során tényként volt megállapítható, hogy vádlott3 III. rendű vádlott néhai személyln keresztül már hosszú évek óta – még az apjától átvett gyakorlatnak megfelelően – juttatott ingyenes fürdőbelépőt, úgynevezett tiszteletjegyet több személy részére. Ugyanakkor vádlott3 III. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott nem ismerték egymást. A telefonbeszélgetésekből megállapíthatóan a II. rendű vádlott hivatali titoknak számító információkat nem adott át

néhai személynek. Az pedig nem valósított meg kötelezettségszegést, hogy tanácsokat adott nézve, milyen indokokat érdemes megjelölni a bírság mérséklése érdekében. Ezzel az adóhatóság munkáját nem befolyásolta és ez az adóhatóságnál betöltött munkakörével sem volt összeegyeztethetetlen. E cselekménnyel kapcsolatban indítványozta az ítélet [143] bekezdésében megfogalmazott következtetés mellőzését.

[26] A tényállás VI. pontja esetében pedig minden ellenszolgáltatás nélkül adott ki olyan információkat, amelyek bár adótítoknak minősülnek, de jelentőségük csekély. személy2 részéről semmilyen konkrét ígéret vagy előny gyakorlatig nem került megjelölésre.

[27] A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését a hosszú időmúlásra és arra alapította, hogy vádlott2 II. rendű vádlottal szemben sem az ítéletben elbírált bűncselekmények elkövetését megelőzően, sem pedig azt követően nem indult újabb büntető eljárás, illetve személyi körülményei rendezettek, két gyermek eltartásáról gondoskodik, négy bűncselekmény esetében a bűnösségét elismerte, egy esetben pedig ténybelileg elismerte annak elkövetését.

[28] Fellebbezésében kitért arra is, hogy a nagyszámú enyhítő körülmények folytán a védelem szükségesnek, de egyben elégségesnek tartja a II. rendű vádlottal szemben elsőfokon kiszabott büntetések alkalmazását.

[29] vádlott3 III. rendű vádlott védője – csatlakozva az I. rendű vádlott védőjéhez – elsődlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) illetve b) pontja szerint eljárva küszöbölje ki, és a III. rendű vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól. Másodlagosan a III. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mértékének enyhítését kérte.

[30] A felmentésre irányuló fellebbezés körében arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság vádlott3 III. rendű vádlott által tudott tények körére, és a III. rendű vádlott célzatára, tudattartalmára helytelen ténybeli és jogi következtetést vont le. vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű vádlott, továbbá a tanúk vallomása sem tartalmazott terhelő elemet védencére, e vallomások alapján – álláspontja szerint – nincs bizonyítva az, hogy védence ténylegesen befolyásolni igyekezett az adóvizsgálatot. A titkos információgyűjtéssel beszerzett telefon lehallgatás anyaga pedig azt támasztja alá – a védői érvelés szerint –, hogy vádlott3 III. rendű vádlott a tiszteletjegyek átadását nem kapcsolta össze az adóvizsgálattal, illetve annak számára pozitív eredményével. A bizonyítékként értékelt „kockás füzetek” pedig megerősítették a III. rendű vádlott azon védekezését, hogy évek óta adott tiszteletjegyet (fürdőbelépőt) több személynek. Ennek rendszerét gyakorlatilag még édesapjától „örökölte”.

[31] A védő okfejtése szerint a Btk. 298. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti befolyás vásárlásának büntette célzatos bűncselekmény és mint ilyen, kizárólag egyenes szándékkal követhető el. Ez a célzat azonban vádlott3 III. rendű vádlott vonatkozásában nem nyert bizonyítást, így tényállási elem hiányában e bűncselekmény nem állapítható meg a terhére.

[32] A felmentésre irányuló fellebbezés mellett a védő vagylagosan a pénzbüntetés enyhítésére is indítványt tett, illetve kitért arra is, hogy az ügyészség súlyosításra és a bűncselekmény eltérő minősítésére irányuló fellebbezését alaptalannak tartja.

[33] vádlott4 IV. rendű vádlott védője az elsőfokú ítéletet szintén a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt okból részben megalapozatlannak tartotta, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben iratellenes, részben a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett a törvényszék. Ezt a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján indítványozta kiküszöbölni. E körben indítványt tett az elsőfokú ítélet [39] és [40] bekezdésének a mellőzésére. Álláspontja szerint a tanúk, azaz

vádlott4 IV. rendű vádlott alkalmazottai megerősítették az értékesítési folyamatot, illetve a lehallgatott telefonbeszélgetések nem támasztják alá azt, hogy vádlott1 I. rendű vádlott ingyenesen kapta a márka neve sportcipőt. A védő további okfejtése szerint ezek a telefonbeszélgetések – ha történt is ingyenes átadás – nem bizonyítják, hogy az vesztegetési szándékkal történt. Ezért a védő védence felmentését kérte.

[34] vádlott1 I. rendű vádlott – csatlakozva védőjéhez – a fellebbezési nyilvános ülésen is akként nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt. A fürdőjeggyel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a tanúvallomások is alátámasztották, hogy felesége, mint ápolónő többször kezelte néhai személyt. Ő csupán annyit tett, hogy megköszönte a fürdőjegyet, amit néhai személy a feleségének hozott. személy3 pedig csupán arról kérdezte, hogy a jogi személy neve-vel szembeni eljárás az ő osztályukon folyik-e. Ténylegesen az adóvizsgálatba nem folyt bele és még annak látszatát sem keltette, hogy arra bármiféle ráhatása lenne.

[35] A márka neve cipővel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy magánszemélyként vásárolta meg a lábbelit és csupán a mindenki számára biztosított árkedvezmény felől érdeklődött. Nem tudta mire vonatkozik vádlott4 IV. rendű vádlott azon kijelentése, hogy „el van rendezve”.

[36] vádlott2 II. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen a személyi körülményeit illetően akként nyilatkozott, hogy az időközben nagykorúvá vált gyermeke felsőfokú tanulmányokat folytat, így eltartásáról továbbra is ő gondoskodik. Egyebekben mindenben csatlakozott védőjéhez.

[37] Az ítéltábla az ügyészség fellebbezését a tényállás I. pontját illetően a bűncselekmény minősítésének megváltoztatására, vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámának súlyosítására, vádlott3 III. rendű vádlott esetében a büntetés súlyosítására, vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés egy napi tétele összegének súlyosítására irányuló részében, a védelmi fellebbezések közül vádlott3 III. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámának enyhítésére irányuló részében ítélte alaposnak.

[38] A bejelentett fellebbezések irányára és céljára tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – vádlott2 II. rendű vádlott esetében a Be. 590. § (4) bekezdésében írt korlátok között – az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált. A Be. 590. § (4) bekezdése szerinti felülbírálat kiterjedt a Be. 590. § (5) bekezdésében írt eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések vizsgálatára.

[39] A felülbírálat során az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le. A titkos információgyűjtés során beszerzett adatok bizonyítékként történő felhasználására is a törvényi rendelkezéseknek megfelelően került sor. A rögzített telefonbeszélgetések bizonyítékkénti felhasználását – eljárásjogi okból – a védelem sem vitatta. vádlott1 I. rendű vádlott védője azonban arra hivatkozott, hogy a telefonbeszélgetésekből a hatóság csupán a vádlottakat terhelő részeket emelte ki. Az iratok szerint azonban a telefon lehallgatások nem csak a konkrét ügygel összefüggésbe hozható, hanem magánjellegű beszélgetéseket is tartalmaztak. A védő észrevétele valójában a bizonyítékok mikénti mérlegelése ellen irányult, de az előbb kifejtettek szerint az egyrészt nem helytálló, másrészt a később kifejtendőkre tekintettel nem vezethetett eredményre.

[40] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor vádlott2 II. rendű vádlott esetében a tényállás III., IV., V. és VII. pontja esetében bizonyítási eljárást nem folytatott le, tekintettel arra, hogy a II. rendű vádlott e bűncselekmények elkövetésében a vádirati tényállással egyezően beismerte a bűnösségét. Az elsőfokú ítélet [112] bekezdésében írt jogszabályi hivatkozások azonban helyesbítésre szorulnak akként, hogy a bizonyítás mellőzése a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja *helyett* helyesen a Be. 521. § (1) bekezdésén, illetve a Be. 562. § (4) bekezdése *helyett* helyesen a Be. 565. § (1) bekezdésén alapul.

[41] A szükséges terjedelemben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amit a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a következőkkel egészített ki, illetve helyesbített.

[42] A vádra utalás körében az [5] bekezdést helyesbítette azzal, hogy vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben a Központi Nyomozó Főügyészség hivatali vesztegetés – és nem hivatali visszaélés – büntette miatt emelt vádat.

[43] vádlott2 II. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket (elsőfokú ítélet [8] bekezdés) akként helyesbítette, hogy a II. rendű vádlott egy kiskorú és egy nagykorú, tovább tanuló gyermek eltartásáról gondoskodik.

[44] Elírás miatt helyesbítette a tényállás [81] bekezdését azzal, hogy az ott írt telefonszám helyesen telefonszám száma.

[45] Kiegészítette a tényállást

[46] a [25] bekezdés első mondataként azzal, hogy „a vádlott3 III. rendű vádlott részére elküldött, 2015. április 7. napján elkészült vizsgálatot lezáró jegyzőkönyv összesen 3.046.000,- forint adókülönbözetet állapított meg, mely után adóbírságot kellett a III. rendű vádlottnak fizetnie;

[47] a [29] bekezdést „a fürdőjegy átadására” kezdetű mondatot megelőzően azzal, hogy „vádlott3 III. rendű vádlott a vádlott2 II. rendű vádlott és néhai személy1 közreműködésével megfogalmazott, jegyzőkönyvbe tett észrevételeit 2015. április 22. napján küldte meg az adóhatóságnak;

[48] a [30] bekezdés első mondataként azzal, hogy „az adóhatóság 2015. június 2-án kelt határozatszám számú határozatában összesen 3.046.000,- forint adókülönbözetet állapított meg, melyből 2.901.000,- forintot jogosulatlanul visszaigényelt adónak minősített. A jogosulatlanul visszaigényelt adó után 212.000,- forint adóbírságot szabott ki.”

[49] Mellőzte a [72] bekezdésből a következőket: „azonban a juttatandó, jogtalan előnynek minősülő anyagi jellegű ellenszolgáltatás mibenlétét és mértéket konkrétan nem jelölte meg. Arról beszélt, hogy”.

[50] A [15] bekezdést és a [76] bekezdés gondolatjelek közötti részét a jogi indokolás [194] bekezdésébe utalta. Amennyiben a konkrét ügy szempontjából – mint jelen esetben is – ennek jelentősége van, a személyi körülmények mellett az ítélet történeti tényállásában részletesen meg kell állapítani a vádlott munkakörét, foglalkozását, szükség esetén azt, hogy a tényállásban részletezett magatartásával milyen belső szabályzatot vagy jogszabályt sértett. Az ügydöntő határozat jogi indokolásába tartozik azonban az, hogy a vádlott mely jogszabályhely alapján minősül hivatalos személynek.

[51] Az ítélet [133] bekezdéséből azt, hogy vádlott3 III. rendű vádlott az adóhiányt megállapító jegyzőkönyvet 2015. április 11. vagy 12. napján vette át, a tényállás [24], a [139] bekezdését a tényállás [31] bekezdésébe utalta.

[52] Egyekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel minden tekintetben megalapozott és irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

[53] A vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadták. Az ítéltábla az előzőekben már rámutatott, hogy vádlott1 I. rendű vádlott védőjének a titkos információgyűjtéssel szerzett telefonbeszélgetések hanganyagának bizonyítékként történő felhasználását támadó fellebbezése is valójában az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét sérelmezte.

[54] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást tényállás felderítési kötelezettségének eleget téve a szükséges körben lefolytatta.

[55] A vádlottak a tényállás I., II. és VI. pontjában részletezett bűncselekmények elkövetését az eljárás során következetesen tagadták.

[56] Az elsőfokú bíróság a vádlotti védekezéssel szemben ítéleti tényállását döntően a titkos információgyűjtés során rögzített telefonbeszélgetések tartalmára, az adóhatósági vizsgálat irataira, illetve azon tanúvallomásokra alapította, amelyek az ügy érdemi elbírálásához szükséges releváns adatokat tartalmaztak.

[57] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott vallomása alapján állapította meg ítéleti tényállásában azt, hogy vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlott már legalább 2008-tól kapott úgynevezett tiszteletbeli fürdőjegyet vádlott3 III. rendű vádlottól a jogi személy1-be, ami az adott évben korlátlan belépést tett lehetővé a fürdőjegyben feltüntetett személy részére.

[58] Az adóhatósági iratok alapján tényként volt megállapítható, hogy a jogi személy1 neve-vel szemben 2015. február 5. napján adóhatósági eljárás indult, és tényként volt rögzíthető az is, hogy ezt az eljárást nem az az osztály folytatta le, ahol vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak dolgoztak.

[59] A titkos információgyűjtéssel szerzett telefon lehallgatás anyaga azonban azt támasztotta alá, hogy az adóhatósági eljárásról néhai személy1 révén vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű is értesült.

[60] Azt vádlott1 I. rendű vádlott sem tagadta, hogy személy3ól érdeklődött az eljárás iránt.

[61] vádlott2 II. rendű vádlott pedig elismerte, hogy néhai személy1vel többször beszélt az adóhatósági vizsgálatról. Néhai személy1 és vádlott2 II. rendű vádlott között folyt telefonbeszélgetések kétségkívül bizonyították, hogy a II. rendű vádlott az adóhatósági jegyzőkönyvre észrevételeket tett, amelyeket e-mailen továbbított néhai személy1nek, aki azt megküldte vádlott3 III. rendű vádlottnak.

[62] A telefonbeszélgetések anyaga azt is bizonyította, hogy vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott végig figyelemmel kísérték az adóhatósági eljárást, és a vizsgálati jegyzőkönyv ismeretében aggódtak amiatt, hogy a következő évre nem kapnak ingyenes fürdőbelépőt (tiszteletjegy).

[63] A tiszteletjegyeket azonban még a folyamatban lévő adóhatósági eljárás során azt követően megkapták, hogy vádlott3 III. rendű vádlott az észrevételeit megküldte az adóhatóságnak. A telefonbeszélgetésekből az is megállapítható volt, hogy külön gondot fordítottak arra, hogy kinek a nevére szóljon a tiszteletjegy.

[64] Mindezen tények egybevetéséből az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak azért intézkedtek, illetve keltették az intézkedés látszatát, hogy az ingyenes tiszteletjegyet a következő évre is megkapják. A

telefon lehallgatás hanganyaga egyértelmű, leleplező, abból az elsőfokú bíróságtól más, eltérő következtetést nem lehetett levonni.

[65] Ahhoz pedig kétség sem fér, hogy vádlott3 III. rendű vádlott minden egyes évben azért biztosította az ingyenes fürdőbelépőket vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott részére, hogy az I., illetve a II. rendű vádlott jóindulatát elnyerje, és egy esetleges adóhatósági vizsgálat során ilyen módon számára kedvező döntés születhessen. Az ügy elbírálása szempontjából annak nincs jelentősége, hogy vádlott3 III. rendű vádlott az édesapja által kialakított gyakorlat szerint járt el, mint ahogy annak sem, hogy a fürdő üzemeltetője egyéni vállalkozóként a III. rendű vádlott édesanyja volt.

[66] A tényállás II. pontja esetében az adóhatósági iratokból tényként volt megállapítható, hogy vádlott1 I. rendű vádlott tudott az adóhatósági eljárásról, hiszen azt ő rendelte el. A telefonbeszélgetések hanganyaga bizonyította egyrészt azt, hogy az adóhatósági eljárás alatt vádlott1 I. rendű vádlott kezdeményezte a hívást vádlott4 IV. rendű vádlott felé, amelynek során szóba került az adóhatósági vizsgálat. vádlott4 IV. rendű vádlott is tudott erről a vizsgálatról, hiszen bár az a lányával szemben indult, meghatalmazottként ő járt el az ügyben. Az elsőfokú bíróság a vádlotti vallomásokon és a telefonbeszélgetéseken kívül bizonyítékként értékelte vádlott4 IV. rendű vádlott alkalmazottainak tanúvallomását, vádlott1 I. rendű vádlott által becsatolt garanciajegyet is. Beszerezte az adóhatóságtól a kecskeméti bolt neve online számlanyilvántartását és a tárgyaláson is megtekintette a lefoglalt márka neve sportcipőt. Mindezen bizonyítékok egybevetését követően megalapozottan jutott arra a következtetésre, miszerint vádlott4 IV. rendű vádlott a márka neve sportcipőért nem kért ellenértéket vádlott1 I. rendű vádlottól, mégpedig annak érdekében, hogy a lányával szemben indult adóhatósági vizsgálat során az I. rendű vádlott kedvező döntést hozzon. vádlott1 I. rendű pedig a számára felajánlott előnyt, azaz a márka neve sportcipőt ingyenesen elfogadta.

[67] A tényállás VI. pontját az elsőfokú bíróság szintén elsősorban a telefonbeszélgetés hanganyagára, emellett személy2 beismerő vallomására alapította. Mindezekből egyértelműen megállapítható volt, hogy személy2 vádlott2 II. rendű vádlott közbenjárásért tortát ajánlott fel, illetve személy2 érdeklődésére közölte, hogy a pálinkát és a whiskyt szereti. Ily módon vádlott2 II. rendű vádlott a közbenjárásáért felajánlott előny ígéretét elfogadta. Azt a tanúként kihallgatott személy4 vallomása is megerősítette, hogy az ügyben vádlott2 II. rendű vádlott ténylegesen semmit nem tett.

[68] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége perrendszerű volt, az mindenben megfelelt az iratok tartalmának, az általa megállapított tényekből levont következtetései is helyesek. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok mérlegelését támadó, felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek. A másodfokú bíróság ugyanis megalapozott tényállás esetén a bizonyítékokat nem mérlegelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően.

[69] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, de tévedett a tényállás I. és VI. pontjában részletezett bűncselekmény minősítését illetően.

[70] Az elsőfokú bíróság az indokolás [181] bekezdésében helyesen mutatott rá arra, hogy a Btk. 294. § (1) bekezdése szerinti hivatali vesztegetés elfogadásának büntette esetében a jogtalan előny kérésének vagy elfogadásának kapcsolatban kell állnia a hivatalos személy működésével, és a legszorosabb a kapcsolat, ha a folyamatban lévő ügy intézése közben, illetve előre látható jövőbeni intézésre tekintettel történik.

[71] Az indokolás [199] bekezdésében vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott esetében azért nem látta megállapíthatónak ezt a bűncselekményt, mert az I. és a II. rendű vádlott nem vett részt a jogi személy1-vel szemben folytatott adóhatósági eljárásban sem a

vizsgálat, sem pedig a döntéshozatal során. Így nem a működésükre tekintettel fogadták el a felajánlott fürdőjegyet.

[72] Ez az álláspont téves.

[73] Tény, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a jogtalan előny kérése és a hivatalos személy működése között akkor a legszorosabb a kapcsolat, ha a kérés a folyamatban lévő ügy intézése közben vagy annak előre látható jövőbeni intézésére tekintettel kerül sor. A tényállásszerűséghez szükséges kapcsolat azonban ennél szélesebb körben, így konkrét ügyintézésről függetlenül, a hivatalos személy jóindulatának elnyerése érdekében adott előny tekintetében is megállapítható (Kúria Bfv.I.188/2012/5. számú határozata).

[74] A Btk. 294. § (1) bekezdésében írt elkövetési magatartást illetően pusztán az a törvényi követelmény, hogy a hivatali működés legyen a kerete, az alapja az előnynek (Kúria Bfv.III.827/2019/14. számú végzés [21] bekezdés, EBH 2018.B.13. [145] bekezdés).

[75] vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak a NAV helyileg is azonos szervezeti egységénél, de másik osztályon dolgozó hivatalos személyként kapták a jogtalan előnyt. vádlott1 I. rendű vádlott, mint vezető beosztásban dolgozó hivatalos személy folyamatosan figyelemmel kísérte a termálfürdővel kapcsolatos adóhatósági eljárást.

[76] vádlott2 II. rendű vádlott ezen túlmenő tevékenységet is kifejtett, amikor hivatali helyzetével egyébként visszaélve, konkrét észrevételeket tett a vizsgálati jegyzőkönyvre.

[77] Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva közösen valósították meg. Tártstettesi magatartásuk azonban az előbb kifejtettekre figyelemmel nem befolyással üzérkedés büntettének, hanem vádlott1 I. rendű vádlott esetében tártstettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés], vádlott2 II. rendű vádlott esetében tártstettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a) pont ac) alpont] minősül. Itt helyesbítette a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [217] bekezdését, akként, hogy a II. rendű vádlott neve helyesen: vádlott2.

[78] vádlott3 III. rendű vádlott az ingyenes fürdőjegyeket még az adóhatósági vizsgálat alatt eljuttatta vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott részére. A Btk. 293. § (1) bekezdése szerinti hivatali vesztegetés büntette célzatos bűncselekmény, az aktív vesztegető az adott vagy ígért előnnyel a hivatalos személyt a működésével kapcsolatban kedvező döntés meghozatalában törekszik befolyásolni. vádlott3 III. rendű vádlott esetében az évek óta rendszeresen nyújtott ingyenes tiszteletjegy volt a biztosítéka annak, hogy egy esetleges adóvizsgálati eljárás során az ingyenes fürdőjegyben részesülő hivatalos személyek közvetlenül vagy közvetve, pozíciójuknál fogva közreműködjenek abban, hogy számára kedvező döntés születessen. Ezért vádlott3 III. rendű vádlott cselekménye nem befolyás vásárlása büntettének, hanem a Btk. 293. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő, 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntettének minősül. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a vesztegetés annyi rendbeli bűncselekményt valósít meg, ahány személynek adják vagy ígérik a jogtalan előnyt (BH 2006.178.).

[79] A tényállás VI. pontjában részletezett bűncselekmény esetében az elsőfokú bíróság vádlott2 II. rendű vádlott cselekményét a tényállás I. pontjával kapcsolatban kifejtettek alapján minősítette befolyással üzérkedés büntettének, mert a II. rendű vádlott nem járt el abban az adóigazgatási eljárásban, amelyben személy2 a segítségét kérte. Ugyanakkor a közreműködéséért személy2 tortát ígért, illetve a pálinka vagy whisky ígéretét a II. rendű vádlott elfogadta

[80] A másodfokú bíróság a tényállás I. pontjánál már részletesen rámutatott arra, hogy a Btk. 294. § (1) bekezdése szerinti „működésével kapcsolatban” tényállási elem nem szűkíthető le pusztán azokra az esetekre, amikor a hivatalos személy az általa folytatott ügyben kéri vagy fogadja el az előnyt. Ezért vádlott2 II. rendű vádlottnak a tényállás VI. pontjában részletezett cselekménye a Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősül. Ez esetben a bűncselekmény minősített esete nem valósult meg, hiszen az irányadó tényállás szerint a II. rendű vádlott elfogadta ugyan az előny ígértét, de annak érdekében tényleges tevékenységet nem fejtett ki.

[81] Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a bűncselekmény jogszabályi alapját hiányosan jelölte meg. A 61. BK vélemény 3. a) pontja szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelöléssel kell utalni. Ezeket a másodfokú bíróság az előbb írt vádlottak esetében pótolta, illetve vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott bűncselekménye minősítésének megváltoztatásával egyidejűleg feltüntette.

[82] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel. vádlott1 I. rendű vádlott védőjének fellebbezésével kapcsolatban megjegyzi az ítéltábla, hogy az I. rendű vádlott esetében büntetlen előélete nem minősül enyhítő körülménynek, hiszen az alkalmazásának előfeltétele volt.

[83] vádlott2 II. rendű vádlott személyi körülményeinek helyesbítésére figyelemmel az ítéltábla e vádlottnál azt tekintette enyhítő körülménynek, hogy egy kiskorú és egy nagykorú, tovább tanuló gyermeke eltartásáról gondoskodik.

[84] A tényállás III., IV., V. és VII. pontjában részletezett bűncselekmények minősítése törvényes.

[85] Az elsőfokú bíróság a halmazati büntetés kiszabása körében vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott esetében nem hivatkozott a Btk. 80. § (1) bekezdésére, a büntetés középértékénél pedig a Btk. 80. § (2) bekezdésére, ezért azokat a másodfokú bíróság pótolta.

[86] Ez utóbbit a törvényszék saját álláspontjához képest is tévesen határozta meg vádlott3 III. rendű vádlott esetében. Figyelmen kívül hagyta ugyanis, hogy az általa megállapított Btk. 298. § (1) bekezdése szerinti befolyás vásárlása büntettének törvényi minimuma a Btk. 36. §-a szerinti általános minimum, azaz három hónap szabadságvesztés. Ily módon vádlott3 III. rendű vádlott esetében – az elsőfokú ítélet szerinti minősítés esetén – a középérték két év négy hónap tizenöt nap szabadságvesztés. vádlott4 IV. rendű vádlott esetében ugyanezen okra visszavezethetően szintén helytelen volt a középérték meghatározása, mert az helyesen egy év hét hónap tizenöt nap szabadságvesztés.

[87] A minősítés megváltoztatására figyelemmel vádlott2 II. rendű vádlott esetében a középérték – vádlott1 I. rendű vádlottal egyezően – hét év, vádlott3 III. rendű vádlott esetében négy év három hónap szabadságvesztés.

[88] Tekintettel arra, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a bűncselekmény minősítése nem változott, a már kifejtettek szerint a középérték egy év hét hónap tizenöt nap szabadságvesztés.

[89] Az ítéltábla vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak esetében alaptalannak tartotta az ügyészség fellebbezését a tekintetben, hogy e vádlottakkal szemben a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, a vádlottakat közügyektől eltiltásra is ítélje és a kormánytisztviselői foglalkozástól végleges hatállyal tiltsa el.

[90] Nem vitás, hogy a korrupciós bűncselekmények elkövetőivel szemben a törvény teljes szigorával kell eljárni. E bűncselekmények kiemelkedő társadalomra veszélyessége abban rejlik, hogy megingatják a hatósági működés törvényességébe vetett közbizalmat.

[91] Ezért e bűncselekmények elkövetőivel szemben általában végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására kerül sor. A korrupciós bűncselekmények esetében rendszerint ez a joghátrány áll arányban a bűncselekmény tárgyi súlyával és a legalkalmasabb arra, hogy az elkövetőt visszatartsa újabb bűncselekmény, másokat pedig elrettentsen ugyanilyen bűncselekmény elkövetésétől.

[92] A jelen ügyben azonban vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottnál számba vett enyhítő körülményekre és az elsőfokú bíróság által az ítélet [222] és [223] bekezdésében kifejtettekre figyelemmel – mely utóbbiakkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett – az ítéltábla álláspontja az, hogy az I. és a II. rendű vádlottakkal szemben nem indokolt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása.

[93] vádlott1 I. rendű vádlottnak a tényállás I. pontjában részletezett bűncselekményét az ítéltábla súlyosabb bűncselekménynek minősítette, ugyanakkor annak elkövetése óta több mint hat év eltelt. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy azt az eljárás során nem lehetett feltárni, hogy tevékenysége ténylegesen befolyásolta az adóhatósági eljárás kimenetelét.

[94] vádlott2 II. rendű vádlott esetében ugyanezen körülményekre, illetve arra is figyelemmel, hogy a tényállás III., IV., V. és VII. pontjában írt bűncselekményeket beismerte, az ítéltábla szintén nem látott indokot a szabadságvesztés súlyosítására és a végrehajtás felfüggesztésének mellőzésére.

[95] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a szabadságvesztés tartamának súlyosítása esetén a végrehajtás felfüggesztésére a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján nem lett volna törvényi lehetőség.

[96] Ugyanakkor mindkét vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámát a bűncselekmények tárgyi súlyára, vádlott2 II. rendű vádlott esetében a bűncselekmények többszörös halmazatára is figyelemmel súlytalannak találta, ezért azt vádlott1 I. rendű vádlott esetében 300, vádlott2 II. rendű vádlott esetében 350 napi tételre súlyosította.

[97] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét az elsőfokú bíróság mindkét vádlott esetében a vagyoni, jövedelmi viszonyaival arányosan állapította meg, így annak további súlyosítása nem volt indokolt.

[98] Az ítéltábla mindkét vádlott esetében a bűncselekmények tárgyi súlyával arányosnak tartotta a foglalkozástól eltiltás törvényi maximumban történt meghatározását. Mindkét vádlott kormányzati szolgálati jogviszonya 2017. február 28. napján megszűnt, a törvényi maximumban meghatározott próbaidőre is figyelemmel a kormánytisztviselői foglalkozástól való végleges hatályú eltiltás nem indokolt.

[99] A foglalkozástól eltiltás körében az elsőfokú bíróság nem hivatkozott a Btk. 53. § (2) bekezdésére, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

[100] Osztotta ugyanakkor az ítéltábla az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését vádlott3 III. rendű vádlott esetében. A Btk. 293. § (2) bekezdése szerinti hivatali vesztegetés büntette egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. vádlott3 III. rendű vádlottat az elsőfokú bíróság a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával pénzbüntetésre ítélte. A minősítés és ezzel együtt a büntetési tétel megváltozására figyelemmel a III. rendű vádlottal szemben nem alkalmazható a hivatkozott jogszabályi rendelkezés. Ugyanakkor az ítéltábla a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel nem látott indokot a Btk. 82. §-a szerinti úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazására és kizárólag

pénzbüntetés kiszabására. Ezért a III. rendű vádlottat halmazati büntetésül a törvényi minimumban meghatározott egy év szabadságvesztésre is ítélte. A III. rendű vádlott esetében számba vett enyhítő körülményekre tekintettel annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön, amelyből – annak végrehajtása esetén – a III. rendű vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[101] Az ítéltábla vádlott3 III. rendű vádlott esetében is szükségesnek tartotta a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés mellett a pénzbüntetés kiszabását is. Ennek napi tételszámát azonban – az ítélet úgynevezett belső arányosságára is figyelemmel – a rendelkező részben írtak szerint 200 napi tételre enyhítette.

[102] A pénzbüntetés egy napi tételének összege azonban kirívóan aránytalan volt a III. rendű vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaival, ezért azt az ítéltábla magasabb összegben, 5.000,- forintban határozta meg.

[103] vádlott4 IV. rendű vádlott esetében a bűncselekmény tárgyi súlyára, a IV. rendű vádlottnál számba vett enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a bűncselekmény tárgyi súlyával is arányos pénzbüntetést szabott ki. Ezért a napi tételszám súlyosítását vagy a IV. rendű vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását az ítéltábla nem tartotta indokoltnak. A törvényszék azonban a IV. rendű vádlott esetében is a jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz képest aránytalanul alacsony összegben állapította meg a pénzbüntetés egy napi tételének az összegét, ezért azt az ítéltábla a rendelkező részben írtak szerint szintén magasabb összegben, 5.000,- forintban határozta meg.

[104] Az elsőfokú bíróság egyik vádlott esetében sem jelölte meg a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezést, ezért azt az ítéltábla pótolta. A Btk. 51. § (2) bekezdése alapján, ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, vagy a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelték, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó. Egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

[105] vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott esetében e rendelkezés értelmében az elsőfokú ítéletben írt fogház fokozat tehát csak abban az esetben irányadó, ha a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére nem kerül sor.

[106] Az elsőfokú bíróság szükségtelenül rendelkezett a vagyoneklobzással érintett márka neve sportcipő lefoglalásának megszüntetéséről, ezért ezt a rendelkezést az ítéltábla mellőzte.

[107] Nem rendelkezett ugyanakkor a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalánál bűnjeljegyzék száma2. szám alatt bevételezett és jelenleg tételszám1 tételszám alatti a jogi személy1 anyagát tartalmazó NAV aktáról. Ezért az ítéltábla ennek a lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján kiadni rendelte az adóhatóságnak.

[108] Az ítéltábla a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott esetében a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban kifejtett alkotmányos kötelességére tekintettel vizsgálta az előzetes mentesítés kérdését. A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság az ügydöntő határozatban előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A korrupciós bűncselekményeket elkövető vádlottak nem méltók az előzetes mentesítésre. Ebben az esetben ugyanis nem a büntetés kiszabásánál irányadó

körülményeknek, hanem a vádlottak által elkövetett bűncselekmények jellegének és tárgyi súlyának van jelentősége. Megjegyzi az ítéltábla, hogy ugyanezen vizsgálatot az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott esetében elmulasztotta, amit az ítéltábla ily módon pótol.

[109] Mindezek alapján az ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket – a már részletesen kifejtettek szerint – részben ítélte alaposnak, az elsőfokú ítéletet hivatalból felülbírálv a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta azzal, hogy helyesbítette vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű vádlottak esetében a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést, illetve vádlott4 IV. rendű vádlott bűncselekményének jogszabályi alapját.

[110] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2021. november 3.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserháti Ágota sk.
előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.408/2021/10. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.45/2018/65. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. november 3.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke